

Crna Gora
SAVJET AGENCIJE ZA AUDIOVIZUELNE MEDIJSKE USLUGE
Broj: UP II 01-043/26-5/3
Podgorica, 16.06.2026. godine

Na osnovu člana 143 stav 1 tačka 17 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama („Službeni list Crne Gore“, br. 54/24) i člana 126 stav 4 i člana 128 Zakona o upravnom postupku („Službeni list Crne Gore“, br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17), rješavajući po žalbi privrednog društva „AST“ d.o.o. iz Podgorice (zavedena kod Agencije pod br. UP II 01-043/26-5/1 od 12.06.2026. godine), koga po punomoćju priloženom u spisima predmeta zastupa advokat Veljo Brajković iz Podgorice, Savjet Agencije za audiovizuelne medijske usluge, na sjednici održanoj dana 16.06.2026. godine, donio je

RJEŠENJE

1. **Odbija se, kao neosnovana, žalba** privrednog društva „AST“ d.o.o. iz Podgorice, emitera opšteg televizijskog programa „Prva TV“, podnijeta protiv Rješenja Agencije za audiovizuelne medijske usluge UP I 04-043/26-105/4 od 19.05.2026. godine, kojim je ovom emiteru izrečena novčana kazna kao upravno-nadzorna mjera.
2. Odbija se zahtjev punomoćnika emitera za naknadu troškova postupka na ime sastava žalbe.
3. Ovo Rješenje će se objaviti na internet stranici Agencije za audiovizuelne medijske usluge, www.amu.me.
4. Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja.

O b r a z l o ž e n j e

Agencija za audiovizuelne medijske usluge (u daljem tekstu: „Agencija“), pobijanim rješenjem UP I 04-043/26-105/4 od 19.05.2026. godine, privrednom društvu „AST“ d.o.o. iz Podgorice, emiteru opšteg televizijskog programa „Prva TV“ (u daljem tekstu: „emiter“), izrekla je novčanu kaznu u iznosu od 2.000,00€ (dvije hiljade eura) kao upravno-nadzornu mjeru zbog toga što je emiter, dana 21. aprila 2026. godine, u okviru emisije „Jutro“, u rubrici „Tema Jutra“, omogućio iznošenje stavova kojima se ugrožava dostojanstvo i podstiče netrpeljivost i diskriminacija po osnovu pripadnosti određenoj nacionalnoj i etničkoj grupi.

Tačkom 2 pobijanog Rješenja emiteru je izrečena novčana kazna zbog:

- a) kršenja obaveze emitera da programski sadržaji radijskih i televizijskih programa ne smiju podsticati nasilje, mržnju, netrpeljivost ili diskriminaciju po osnovu rase, etničke pripadnosti, veze sa nekim narodom ili nacionalnom zajednicom, pripadnosti grupi ili pretpostavci o pripadnosti grupi, boje kože, pola, roda, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog porijekla, imovnog stanja, članstva u sindikalnoj organizaciji, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili porodičnog statusa, starosne dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog nasljeđa, rodnog identiteta, seksualne orijentacije i/ili interseksualnih karakteristika, kao i po osnovu stvarnih ili pretpostavljenih ličnih svojstava (član 15 stav 2 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama),
- b) kršenja obaveze emitera da poštuje privatnost i dostojanstvo građana (član 23 stav 1 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama),

- c) kršenja obaveze emitera da programski sadržaji radijskih i televizijskih programa ne smiju omogućavati promovisanje ili opravdavanje govora mržnje ili diskriminatornog postupanja, ili na drugi način opravdavati kršenje zajamčenih sloboda i prava čovjeka i građanina (član 11 stav 1 Pravilnika o programskim standardima u radijskim i televizijskim programima („Sl.list CG“, br. 121/24)),
- d) kršenja zabrane da se u radijskim i televizijskim programima emituju programski sadržaji kojima se potencira pripadnost određenoj grupi, opredjeljenje, stvarno ili pretpostavljeno lično svojstvo, kao oblik diskriminacije prema njima (član 11 stav 2 Pravilnika o programskim standardima u radijskim i televizijskim programima).

Tačkom 3 pobijanog Rješenja emiteru je naloženo da uskladi emitovanje programskih sadržaja u okviru televizijskog programa „Prva TV“ sa standardima definisanim Zakonom o audiovizuelnim medijskim uslugama, podzakonskim aktima Agencije i izdatim Odobrenjem za emitovanje.

Nadalje tačkom 4 pobijanog Rješenja emiteru je naloženo da u skladu sa članom 181 stav 3 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama, u okviru televizijskog programa „Prva TV“, u okviru informativne emisije „Jutro“, objavi informaciju o izrečenoj mjeri iz tačke 1 ovog Rješenja.

Tačkom 5 pobijanog Rješenja, emiteru naloženo da u pisanoj formi, obavijesti Agenciju za audiovizuelne medijske usluge o načinu (datum i vrijeme) objavljivanja informacije o izrečenoj mjeri iz tačke 1 ovog Rješenja, u roku od 24 časa od objavljivanja.

Protiv navedenog rješenja, emiter je blagovremeno, posredstvom ovlašćenog punomoćnika, advokata Velja Brajkovića, iz Podgorice (Ovlašćenje od 09.06.2026. godine), izjavio žalbu (zaprimljena kod Agencije pod br. UP II 01-043/26-5/1 od 12.06.2026. godine), kojom se u bitnom navodi da se u dispozitivu pobijanog rješenja samo paušalno navodi da je pravno lice omogućilo iznošenje stavova kojima se ugrožava dostojanstvo, podstiče netrpeljivost i diskriminacija po osnovu pripadnosti određenoj nacionalnoj i etničkoj grupi, kao i da se ne može zaključiti zbog koje radnje konkretno se kažnjava pravno lice, tj. na koji način je isto omogućilo iznošenje stavova kojima se ugrožava dostojanstvo i podstiče netrpeljivost, kojih to stavova i prema kojoj nacionalnoj i etničkoj grupi.

U vezi sa navedenim, žalilac ukazuje da zbog ovih nedostataka dispozitiva rješenja, koji se ne mogu nadomjestiti njegovim obrazloženjem, jer je dispozitiv dio rješenja koje se izvršava, isto treba biti poništeno.

Posebno naglašava da: *„Dispozitivom svakog rješenja, a posebno rješenja kojim se izriče novčana kazna, mora biti tačno određeno za koje konkretne radnje i postupanja suprotna zakonu se neko kažnjava, što u konkretnom nije slučaj. Osim ovih paušalnih navoda, u dispozitivu pobijanog rješenja su citirane odredbe zakona, pravnom licu je naloženo da uskladi emitovanje programskih sadržaja, da objavi informaciju o izrečenoj mjeri, te je naveden žiro račun na koji treba uplatiti izrečenu kaznu. Dakle, iz ovakvog nepotpunog dispozitiva ostaje potpuno nejasno zbog čega se pravno lice kažnjava, što ovo rješenje čini nezakonitim.“*

Dodaje i da je: *„Dispozitiv pobijanog rješenja potpuno nerazumljiv i nejasan, isti se razilazi sa navodima iz obrazloženja pobijanog rješenja, pa se rješenje ne može ni ispitati.“*

Žalilac ukazuje da su nepotpuni i u suprotnosti sa dispozitivom rješenja navodi kojima se opisuju krivica pravnog lica (*„Tokom emisije emitovani i stavovi gosta kojim se nedvosmisleno negira postojanje i umanjuje genocid u Srebrenici...Ne dovodeći u pitanje pravo gosta na slobodu izražavanja svog mišljenja, ne može se opravdati propust voditelja da ukaže na činjenicu da je odlukama međunarodnih sudova utvrđeno da je u Srebrenici počinjen genocid, te da je neprihvatljivo i zabranjeno njegovo negiranje ili umanjivanje (član 370 Krivičnog zakona Crne Gore). Takode voditelj je propustio da povodom navoda gosta da je popularno Srbe optuživati za genocide, ukaže da je Rezolucijom o Srebrenici, koju je usvojila Skupština Crne Gore, osuđuju pokušaji pripisivanja odgovornosti ili krivice srpskom, bošnjačkom, hrvatskom ili bilo kojem drugom narodu za genocide, zločine protiv čovječnosti ili druge zločine, jer odgovornost može biti isključivo individualna, a nijedan narod ne može biti označen kao genocidan ili zločinački. Ovo ukazuje da je voditelj upravo propustio da postupi sa dužnom pažnjom urednika i na adekvatan način ukaže na neprihvatljivost*

revitalizacije genocida, odluka međunarodnih sudova te pogrešne interpretacije ili zanemarivanja pravnog okvira koji nedvosmisleno osuđuje krivicu bilo kog naroda").

Nadalje, žalilac se poziva i na navode iz pobijanog Rješenja da se: „propust voditelja sastoji u tome što nije ukazao na činjenicu da je odlukama međunarodnih sudova utvrđeno da je u Srebrenici počinjen genocid, te da je neprihvatljivo i zabranjeno njegovo negiranje ili umanjivanje (član 370 Krivičnog zakona Crne Gore, ne navodeći koje su to konkretne činjenice na koje voditelj nije ukazao. U konkretnom, pravno lice se kažnjava jer voditelj nije ukazao na odluke Međunarodnih sudova, koje odluke nisu navedene u pobijanom rješenju. Dakle, od voditelja se očekivalo da ukaže na neke neodređene odluke, nekih neodređenih međunarodnih sudova, za koje ni Agencija za audiovizuelne medijske usluge nije određeno navela o kojim odlukama i sudovima se radi. Zbog navedenog, u pobijanom rješenju nije tačno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, zbog čega isto treba biti poništeno. Nadalje, od voditelja koji je novinar, a ne advokat, tužilac ili sudija, se neosnovano očekuje da u cjelosti poznaje norme Krivičnog zakonika Crne Gore, konkretno odredbu člana 370, te da on u momentu kada gost izgovori neke riječi, treba odmah da cijeni da li je ista prekršena. Osim što je isto potpuno nelogično, voditelj programa nema pravo da ocjenjuje da li su u programu prekršene odredbe Krivičnog zakonika, već za to postoji poseban nadležni državni organ.“

Takođe, žalilac ukazuje da su navodi iz pobijanog rješenja da „je voditelj propustio da povodom navoda, 'da je popularno Srbe optuživati za genocide', ukaže da je Rezolucijom o Srebrenici, koju je usvojila Skupština Crne Gore, osuđuju pokušaji pripisivanja odgovornosti ili krivice srpskom, bošnjačkom, hrvatskom ili bilo kojem drugom narodu za genocide, zločine protiv čovječnosti ili druge zločine, jer odgovornost može biti isključivo individualna, a nijedan narod ne može biti označen kao genocidan ili zločinački“, suprotni izreci pobijanog rješenja, kao i ostalih navoda iz obrazloženja.

On dalje navodi da je u ovom dijelu Rješenja: „potpuno kontradiktorno jer se kako to proizilazi iz navoda istog, pravno lice kažnjava jer na konstataciju gosta programa 'da je popularno Srbe optuživati za genocide' nije ukazao da se Rezolucijom o Srebrenici nedvosmisleno osuđuje kolektivna krivica bilo kog naroda, a što je u krajnjem po stavu Agencije dovelo do ugrožavanja dostojanstva ciljane društvene grupe na osnovu etničkog porijekla (pripadnika bošnjačkog naroda). Dakle, jasno je da rješenje sa ovako kontradiktornim obrazloženjem ne može opstati.“

Žalilac ističe i da: „navodi da emiter predmetnu temu nije obradio u formatu koji bi omogućio adekvatno suočavanje različitih stavova, te da je tema predstavljena iz jedne perspektive, bez uključivanja sagovornika koji bi ponudili drugačije viđenje, su potpuno lišeni bilo kakvog osnova. Glavna tema predmetne emisije je bila zločin u Jasenovcu počinjen u ND Hrvatskoj za vrijeme Drugog svetskog rata, pa je potpuno izlišno govoriti o suprotstavljenim stavovima i različitim perspektivama. Zločin je zločin, i tu ne može biti susprostavljanih stavova i različitih perspektiva, zbog čega ovakvi, prije svega nelogični navodi pobijanog rješenja, predstavljaju neosnovani pokušaj opravdanja donošenja pobijane odluke.“

Takođe, žalilac ukazuje da: „paušalni navodi koji ni u čemu nisu konkretizovani da voditelj nije zadržao neophodnu profesionalnu distancu u vodenju razgovora, već je pojedinim intervencijama i načinom usmjeravanja teme doprinio daljem razvijanju iznesenih stavova, bez odgovarajuće novinarske ograde ili kritičkog preispitivanja, u odsustvu bilo kakvih objektivnih kriterijuma provjerljivosti ovakvih tvrdnji, predstavljaju neosnovano i subjektivno mišljenje donosioca rješenja, i na istim se ne može zasnivati odluka o kažnjavanju“. On dalje ukazuje i da je: „u obrazloženju pobijanom rješenju izostala ocjena navoda izjašnjenja subjekta nadzora od 11.5.2026. godine, a nije ni navedeno zbog čega nije uzeto u obzir izjašnjenje stranke, što je moralo shodno čl. 22 st.6 Zakona o upravnom postupku, te isto predstavlja razlog zbog kojeg pobijano rješenje mora biti poništeno. Dakle, jasno je da činjenično stanje u predmetnom postupku nepotpuno i netačno utvrđeno, da je dispozitiv rješenja nepotpun, jer se iz istog ne može utvrditi u čemu se sastoji povreda navedenih zakonskih propisa zbog koje je pravnom licu izrečena kazna, a da je obrazloženje rješenja nepotpuno, kontradiktorno i u suprotnosti sa dispozitivom“.

U krajnjem, predložio je da Savjet Agencije za audiovizuelne medijske usluge usvoji ovu žalbu i poništi rješenje Agencije za audiovizuelne medijske usluge br. UP I 04-043/26-105/4 od 19.05.2026. godine i predmet vrati prvostepenom organu na ponovni postupak.

Dana 12.06.2026. godine, žalilac je dostavio i dopunu žalbu (zavedena kod Agencije pod br. UP II 01-043/26-5/2 od 12.06.2026. godine), u kojoj u bitnom navodi da: „činjenično stanje u predmetnom postupku nije pravilno i potpuno utvrđeno, jer su u pobijanom rješenju, kao i u postupku koji je prethodio njegovom donošenju, očigledno selektivno cijenjeni samo pojedini djelovi razgovora vođenog tokom predmetne emisije, dok su istovremeno zanemareni djelovi koji su od suštinskog značaja za pravilno utvrđivanje činjenica. Naime, neposredno nakon dijela emisije koji je citiran u pobijanom rješenju, a u kojem je gost u 8:23:09 časova iznio stavove koje je organ ocijenio spornim, voditeljka programa je jasno i nedvosmisleno izjavila: 'Imam samo potrebu, vaši stavovi su nužno važni i moramo ih čuti u studiju, naravno mi se kao redakcija uvijek moramo ograditi zbog svega... moramo kao redakcija voditi računa o tim stvarima'. Iz navedene izjave nesumnjivo proizlazi da se voditeljka, postupajući u ime redakcije, izričito ogradila od stavova koje je gost prethodno iznio. Međutim, ova činjenica nije ni pomenuta, niti cijenjena u obrazloženju pobijanog rješenja, iako je od odlučnog značaja za pravilno i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja. Dakle, očigledno je da je izostavljanje činjenice da se voditeljka programa, u ime redakcije, izričito ogradila od stavova koje je gost iznio, dovelo do nepotpunog i pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja. Da je navedena okolnost bila pravilno cijenjena, prvostepeni organ ne bi mogao izvesti zaključke sadržane u pobijanom rješenju. Slijedom toga, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje neposredno je uticalo na zakonitost odluke i rezultiralo donošenjem nezakonitog rješenja."

Razmatrajući osnovanost žalbenih navoda, Savjet Agencije za audiovizuelne medijske usluge (u daljem tekstu: „Savjet Agencije”), na osnovu informacija i navoda sadržanih u spisima predmeta, konstatovao je sljedeće:

Redovnim monitoringom emitovanih programskih sadržaja televizijskog programa „Prva TV”, čiji je emiter privredno društvo „AST” d.o.o. iz Podgorice, Agencija za audiovizuelne medijske usluge (u daljem tekstu: „Agencija”) izvršila je uvid u programski sadržaj „Jutro”, emitovan dana 21. aprila 2026. godine, u okviru kojeg je, u terminu od 08:16:24 do 09:09:38 časova, emitovana rubrika „Tema jutra” (Nalaz Sektora za nadzor br. UP I 04-043/26-105/1 od 27.04.2026. godine), posvećena temi „Za jednakost u smrti i sjećanju” sa fokusom na različit tretman pojedinih zločina protiv čovječnosti (Jasenovac, Srebrenica).

Imajući u vidu propisane programske standarde u lineranim audiovizuelnim medijskim uslugama, Agencija je pokrenula postupak za utvrđivanje da li je došlo do kršenja čl. 15 st. 2 i 23 st. 1 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama (u daljem tekstu: Zakon) i člana 11 Pravilnika o programskim standardima u radijskim i televizijskim programima (u daljem tekstu: Pravilnik).

Saglasno nadležnostima ustanovljenim članom 177 Zakona, članom 112 Zakona o upravnom postupku i članom 13 Pravilnika o vođenju postupaka i izricanju upravno-nadzornih mjera („Sl.list CG”, br. 125/24 i 124/25), a u cilju utvrđivanja da li je emitovanjem spornog programskog sadržaja došlo do kršenja Zakona i Pravilnika, Agencija je od emitera zatražila pisano izjašnjenje (akt br. UP I 04-043/26-105/2 od 28.04.2026. godine).

Dana 11.05.2026. godine emiter je dostavio Agenciji pisano izjašnjenje (akt br. UP I 04-043/26-105/3 od 11.05.2026. godine), u kojem se navodi da pokretanje postupka predstavlja neopravdan pritisak na „njegov rad kao i na slobodnu riječ”. Ukazao je da je cilj emisije bio da se „priča o svim zločinima podjednako, a ne da se o nekim zločinima stalno govori, a da se o drugima čuti”, da je voditelj kroz uređivački koncept emisije otvorio pitanje „zašto se o pojedinim ratnim zločinima stalno govori, dok se o drugima čuti”, kao i da se „o mnogim zločinima, učinjenim na našem prostoru, malo zna, upravo iz razloga što se o njima nije, ili se malo javno govorilo”, te da je „bio cilj emisije, da se o svakom zločinu mora pričati otvoreno”.

Takođe, istakao je da je „zločin, tj. genocid u Jasenovcu najveći po obimu, tj. broju ubijenih, zločina na prostoru bivše Jugoslavije, te kao takav, srazmjerno, zaslužuje da se o njemu najviše i govori”. Takođe smatra da je „to jedini pravi novinarski pristup, koji se posredno i štiti citiranim propisima, da se o svemu govori bez diskriminacije po bilo kom osnovu”.

Emiter je u izjašnjenju ukazao i na to da je emisija „realizovana u formatu uživo, u kojem gosti učestvuju uz ostvarivanje prava na slobodu izražavanja, u skladu sa Ustavom i relevantnim zakonima koji garantuju slobodu mišljenja i govora”, kao i da „novinar ne može snositi odgovornost za pojedinačne stavove

i mišljenja iznijeta od strane gostiju, pod uslovom da je postupao sa dužnom pažnjom u uređivanju sadržaja".

Prilikom razmatranja da li je emitovanjem predmetnog programskog sadržaja došlo do kršenja propisanih standarda, Agencija je posebno imala u vidu da je:

1. Emiter dana 21. aprila 2026. godine, u periodu od 07:00:05 do 09:31:26 sati (2 sata 31 minut 21 sekund) emitovao programski sadržaj „*Jutro*“ u okviru kojeg, u terminu od 08:16:24 do 09:09:38 sati (53 minuta 14 sekundi), segment pod nazivom „*Tema jutra*“. Opis rubrike „*Tema jutra*“ dat je u tač. 2.

Voditelj: „*Uvaženi gledaoci, nakon kratke pauze došli smo do naše Teme jutra. A jutros ćemo pričati ne o tako prijatnoj temi, ali svakako o nečemu o čemu se govoriti mora. Pričaćemo o genocidu u nezavisnoj državi Hrvatskoj, tačnije o logoru Jasenovac, ali i drugim ratnim zločinima. Zašto se o pojedinim ratnim zločinima stalno govori, dok se o drugima ćuti. Zašto je nečije stradanje važnije od stradanja drugih, samo su neka od pitanja za naše uvažene sagovornike i goste. A jutros sa nama u studiju predsjednik Ujedinjene Crne Gore, gospodin Goran Danilović. Gospodine Daniloviću, hvala što ste jutros sa nama.*“

Goran Danilović: "*Hvala na pozivu.*"

Voditelj: "*Politikolog, gospodin Božidar Denda. Gospodine Denda, hvala što ste odvojili vrijeme i došli da govorite na ovu, nadam se, važnu temu.*"

Božidar Denda: "*Hvala i vama na pozivu. Dobro jutro.*"

Otvarajući centralnu temu emisije „*Za jednakost u smrti i sjećanju*“, voditelj je ukazao na to da se, prema njegovoj procjeni, o Jasenovcu ranije nedovoljno govorilo, te postavio pitanje da li se o tim događajima danas govori otvoreno i bez zadržke.

Odgovarajući na pitanje voditelja, Danilović je istakao da se o stradanjima u Jasenovcu još uvijek nedovoljno govori u javnosti, navodeći da je riječ o mjestu masovnog zločina koji se može porediti sa najvećim stratištima iz Drugog svjetskog rata. Smatrajući nespornim da je u Jasenovcu počinjen genocid, dovodi u pitanje zvanične podatke o broju žrtava, te ističe da se u javnosti pojavljuju značajno niže procjene u odnosu na one koje su utvrđene ranije. Takođe je kritikovao institucije u Hrvatskoj zbog, kako je naveo, nedovoljnog i neadekvatnog odnosa prema tom pitanju, povlačeći paralelu sa načinom na koji se Njemačka suočila sa nacističkom prošlošću. Istakao je i da se u političkom diskursu selektivno pristupa kvalifikaciji zločina, posebno kada je u pitanju genocid, navodeći primjer Srebrenice.

Od 08:23:09 sati

„*A mi imamo, nažalost, užas u kojemu rukovodstvo Hrvatske od Grlić Radmana preko Jandrokovića, juče čini mi se predsjednika Skupštine, predsjednika Vlade nešto manje, ali i njega svakako, da bi nekako da zaborave taj trenutak i da kažnjavaju Crnu Goru zbog toga što je uvela dan sjećanja i obilježavanja stradanja u Jasenovcu. Užas koji nema primjera u savremenoj Evropi i to govori zapravo o tome koliko je nepopularno govoriti o stradanju Srba, a koliko je popularno i danas, toliko decenija i skoro jedan vijek, otkad se desio Jasenovac, koliko je u stvari popularno Srbe optuživati za genocide, iako ne postoji ni jedan istorijski podatak koji bi mogao do tog trenutka i poslije tog trenutka uputiti na to da su bilo koje srpske formacije ikada napravile genocid. Ne tog ranga, nego genocid uopšte. Da odmah budem jasan. U Srebrenici se dogodio veliki ratni zločin i to sam kao političar u minulih dvadeset i nešto godina rekao makar dvadeset puta. Zločin koji niko ne opravdava. Ali Srebrenica nije genocid, niti se po bilo kom teoretskom pristupu to može zaključiti. Dakle, jeste ratni zločin, jeste strašna odluka onih koji su ubili nekoliko hiljada ljudi, muškaraca. Genocid podrazumijeva pokušaj da se istrijebi jedno stanovništvo, da se ubije i dijete i žena. Nema takvog primjera. Lako je razdvojiti i razlučiti šta je ratni zločin velikih razmjera, šta je genocid.*“

Božidar Denda je u nastavku komentarisao stradanja u Jasenovcu, posebno ističući stradanje djece, uz navođenje procjena o broju žrtava i svjedočenja o zločinima.

Od 08:48:09 sati

Goran Danilović: *"Ubijate, u međuvremenu, ili preciznije, da ne bude krupna riječ, ne dozvoljavate srpskom narodu da objasni kako je u Srebrenici bio veliki ratni zločin i kako srpski narod nikad neće pozdraviti počinioca takvih zločina, niti smatramo, makar relevantni predstavnici, da je to moguće braniti, jedan ratni zločin."*

Voditelj: *"Nije bilo kritika kada se usvajala Rezolucija o Srebrenici u našoj Skupštini. Tada nije bilo kritika."*

Danilović: *"Bilo je, vjerovatno, ja ne znam, ne sjećam se više jer ne pratim šta sve radi sadašnja opozicija, ali znam da je bilo onih koji su bili protiv, da su bili u stvari, rekao sam, mi sami smo bili uzdržani, ali samo zbog toga što je Jasenovcu pridružen Mauthausen i Dahau, jer je to bilo nepotrebno. Ta dva logora su od početka svrstani u red mučilišta i priznat je genocid u tim logorima. Jasenovac je problem. Jasenovac je problem. To je problem današnje vlasti u Hrvatskoj."*

Sagovornici su u završnom dijelu emisije još jedanput podsjetili na to da je Jasenovac kompleksno i osjetljivo pitanje koje se ne može svoditi samo na brojke, jer iza toga stoje stvarne ljudske tragedije. Zaključuju da je važno suočavanje sa prošlošću na temelju činjenica, bez zloupotrebe istorije za savremene političke ciljeve.

Nakon pažljivog razmatranja navoda iznijetih u žalbi i njenoj dopuni, izjašnjenju emitera, te uvida u nalaz Sektora za nadzor Agencije, Savjet Agencije je prilikom odlučivanja da li je emitovanjem spornog televizijskog sadržaja došlo do kršenja odredbi Zakona i Pravilnika i da li je prvostepeno Rješenje kojim je odlučeno o istim donijeto bez povrede pravila postupka, zasnovano na potpuno i pravilnom utvrđenom činjeničnom stanju, na koje je pravilno primjeno materijalno pravo, našao da pobijano Rješenje sadrži jasne i opravdane razloge, pri čemu je posebno imao u vidu sljedeće:

- pravo na zaštitu od diskriminacije propisano je Ustavom Crne Gore, koji garantuje jednakost svih građana i zabranu diskriminacije, kao i relevantnim zakonima, uključujući Zakon o zaštiti jednakosti i zabrani diskriminacije („Sl.list CG“, br. 02/26), koji propisuje zabranu diskriminacije po osnovu etničkog porijekla, nacionalne ili društvene pripadnosti, kao i drugih ličnih svojstava.
- članom 15 Zakona o zaštiti jednakosti i zabrani diskriminacije, kao poseban oblik diskriminacije prepoznaje se govor mržnje i definiše kao upotreba jednog ili više posebnih oblika izražavanja - zagovaranje, promociju ili podsticanje ocrnjivanja, mržnje ili klevetanja lica ili grupe lica, kao i svako uznemiravanje, uvredu, negativnu stereotipizaciju, stigmatizaciju ili prijetnju licu ili grupi lica po nekom od različitih osnova, uključujući po osnovu pola ili prilagođavanja pola i/ili polnih karakteristika, roda ili rodnog identiteta, seksualne orijentacije, kao i drugih ličnih svojstava i svako opravdavanje svih ovih oblika izražavanja mržnje i netrpeljivosti, homofobiju, transfobiju ili ostale oblike izražavanja mržnje zasnovane na netoleranciji. Članom 17 ovog zakona, kao teži oblik diskriminacije se prepoznaje diskriminacija učinjena propagiranjem putem medija (stav 1 alineja 6).
- AVM uslugom ne smije se podsticati nasilje, mržnja, netrpeljivost ili diskriminacija po osnovu rase, etničke pripadnosti, veze sa nekim narodom ili nacionalnom zajednicom, pripadnosti grupi ili pretpostavci o pripadnosti grupi, boje kože, pola, roda, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog porijekla, imovnog stanja, članstva u sindikalnoj organizaciji, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili porodičnog statusa, starosne dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog nasljeđa, rodnog identiteta, seksualne orijentacije i/ili interseksualnih karakteristika, kao i po osnovu stvarnih ili pretpostavljenih ličnih svojstava (član 15 stav 2 Zakona).
- emiter je dužan da poštuje privatnost i dostojanstvo građana i štiti integritet maloljetnika (član 23 stav 1 Zakona).

- članom 2 stav 1 al. 2 Pravilnika propisano je da govor mržnje predstavljaju svi oblici izražavanja kojima se podstiče nasilje, netrpeljivost, odnosno omogućava podsticanje ili širenje mržnje ili diskriminacija po osnovu rase, etničke pripadnosti, boje kože, pola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog porijekla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili porodičnog statusa, starosnog doba, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog nasljeđa, rodnog identiteta ili polne orijentacije, seksualne orijentacije i/ili interseksualnih karakteristika, kao i po osnovu stvarnih ili pretpostavljenih ličnih svojstava.
- članom 2 stav 1 al. 3 Pravilnika diskriminatorno postupanje je definisano kao svako neopravdano pravljenje razlike ili nejednako postupanje, odnosno propuštanje (isključivanje, ograničavanje ili davanje prvenstva), u odnosu na lica ili grupe, kao i na članove njihovih porodica, ili sa njima povezana lica, na otvoren ili prikriven način, a koje se zasniva na njihovim stvarnim ili pretpostavljenim ličnim svojstvima (npr. rasa, boja kože, državljanstvo, nacionalna pripadnost ili etničko porijeklo, jezik, vjersko ili političko ubjeđenje, pol, rodni identitet, seksualna orijentacija, imovinsko stanje, genetske osobine, zdravstveno stanje, invaliditet, bračni i porodični status, osuđivanost, starosna dob, izgled i dr.).
- članom 3 Pravilnika propisano je da je emiter odgovoran za sve objavljene programske sadržaje, bez obzira na njihov izvor, u skladu sa zakonom koji reguliše rad medija, te da programski sadržaji obuhvataju sopstveni, kupljeni, reemitovani i razmijenjeni program, najave programa, SMS i druge oblike uključivanja publike u kreiranje programa, kao i sve oblike audiovizuelnih komercijalnih komunikacija.
- Članom 11 stav 1 Pravilnika je propisano da programski sadržaji radijskih i televizijskih programa ne smiju omogućavati promovisanje ili opravdavanje govora mržnje ili diskriminatornog postupanja, ili na drugi način opravdavati kršenje zajamčenih sloboda i prava čovjeka i građanina, dok je stavom 2 istog člana zabranjeno da se u radijskim i televizijskim programima emituju programski sadržaji kojima se potencira pripadnost određenoj grupi, opredjeljenje, stvarno ili pretpostavljeno lično svojstvo, kao oblik diskriminacije prema njima.

Članom 11 stav 4 Pravilnika je propisano da je emitovanje ovakvih programskih sadržaja dozvoljeno isključivo ukoliko su dio naučnog, autorskog ili dokumentarnog rada, a objavljeni su:

- bez namjere da se podstiče na diskriminaciju, mržnju ili nasilje i dio su objektivnog novinarskog izvještavanja;
- sa namjerom da se kritički ukaže na diskriminaciju, mržnju, nasilje ili na pojave koje predstavljaju ili mogu predstavljati podsticanje na takvo ponašanje.
- Rezolucijom o genocidu u Srebrenici („Sl. list Crne Gore“, br. 66/21), Skupština Crne Gore je najoštrije osudila genocid u Srebrenici, potvrdila da se genocid dogodio na tlu Evrope nakon Drugog svjetskog rata u kojem je stradalo preko 8.000 civila bošnjačke nacionalnosti i pozvala nadležne institucije na primjenu pozitivnih propisa kada su u pitanju radnje i djela javnog negiranja postojanja ili umanjavanja genocida u Srebrenici.

Savjet Agencije je, odlučujući po žalbi emitera izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja Agencije kojim je utvrđeno kršenje člana 15 stav 2 i člana 23 stav 1 Zakona i člana 11 Pravilnika, ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama žalbenih navoda, izvršio uvid i analizu u cjelokupni spis predmeta, nakon čega je utvrdio da predmetna žalba nije osnovana.

Savjet Agencije cijeni da su neosnovani navodi žalbe da je dispozitiv prvostepenog rješenja nepotpun, nejasan i nerazumljiv.

Naime, odredbom člana 22 Zakona o upravnom postupku propisano je da dispozitiv sadrži odluku o upravnoj stvari i mora biti sažet i jasan, dok se činjenično stanje, ocjena dokaza i razlozi za donošenje odluke iznose u obrazloženju rješenja.

U konkretnom slučaju dispozitiv pobijanog rješenja sadrži sve bitne elemente odluke, odnosno iz dispozitiva prvostepenog rješenja jasno proizlazi vrsta izrečene upravno-nadzorne mjere, subjekt prema kojem se mjera izriče, visina novčane kazne, programski sadržaj u okviru kojeg je utvrđena povreda, datum emitovanja predmetnog sadržaja, kao i zakonski zaštićeno dobro koje je povredom ugroženo.

Na taj način su određeni svi bitni elementi prvostepenog rješenja i nesumnjivo je utvrđeno o kojoj povredi i kojem emiteru se radi.

Savjet Agencije nalazi da odredbama Zakona o upravnom postupku nije propisano da dispozitiv rješenja mora sadržati detaljan opis svih pojedinačnih izjava, radnji ili okolnosti koje su bile predmet ocjene u postupku. Pravna svrha dispozitiva jeste da sadrži odluku o upravnoj stvari, dok se razlozi, utvrđene činjenice, ocjena dokaza i pravna analiza iznose u obrazloženju rješenja, kao jednom od obaveznih elemenata odluke.

Stoga se dispozitiv i obrazloženje, kao kumulativno obavezni elementi odluke, ne mogu posmatrati izolovano, već kao jedinstvena cjelina upravnog akta. U konkretnom slučaju, obrazloženje prvostepenog rješenja sadrži detaljan prikaz emitovanog sadržaja, navode učesnika emisije, relevantne činjenice koje su utvrđene u postupku, kao i razloge zbog kojih je prvostepeni organ zaključio da je emitovanjem predmetnog sadržaja došlo do kršenja propisanih zabrana. Zbog toga nije osnovan navod žalbe da se iz rješenja ne može utvrditi zbog kojih konkretnih radnji je izrečena mjera.

Dodatno, iz dispozitiva prvostepenog rješenja jasno proizlazi da se izrečena mjera odnosi na emisiju „Jutro“, rubriku „Tema jutro“, emitovanu 21. aprila 2026. godine, pa je radnja koja je bila predmet ocjene dovoljno individualizovana. Obrazloženje prvostepenog rješenja potom sadrži detaljan prikaz spornih navoda i razloga zbog kojih je utvrđeno postojanje povrede, zbog čega dispozitiv i obrazloženje zajedno omogućavaju potpuno razumijevanje izrečene mjere.

Takođe, činjenica da dispozitiv ne sublimira sadržaj cjelokupnog činjeničnog utvrđenja ne čini isti nezakonitim, budući da su saglasno članu 22 stav 4 Zakona o upravnom postupku odlučne činjenice i razlozi za donošenje odluke sadržani u obrazloženju rješenja, koje omogućava stranci da se upozna sa osnovom i razlozima odlučivanja, kao i drugostepenom organu i nadležnom sudu da izvrše kontrolu zakonitosti akta.

Okolnost da dispozitiv prvostepenog rješenja ne sadrži detaljan prikaz spornih navoda emitovanih u programu ne predstavlja njegov nedostatak, nasuprot, navedeni elementi predstavljaju sadržaj obrazloženja, a ne dispozitiva rješenja.

Slijedom navedenog, žalbeni navodi kojima se osporava jasnoća i potpunost dispozitiva ocijenjeni su kao neosnovani.

Savjet Agencije nalazi i da su neosnovani žalbeni navodi da je prvostepeni organ pogrešno zaključio da voditelj emisije nije postupao sa dužnom pažnjom urednika, odnosno da je emiter sankcionisan isključivo zbog toga što voditelj nije ukazao na pojedine odluke međunarodnih sudova, usvojenu Rezoluciju o Srebrenici, koju je usvojila Skupština Crne Gore, odnosno odredbu člana 370 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Naime, predmet upravnog postupka nije bilo ocjenjivanje poznavanja važećeg zakonodavstva od strane voditelja niti njegova obaveza da tokom emisije citira pojedinačne međunarodne sudske odluke ili odredbe nacionalnog zakonodavstva. Predmet ocjene bilo je postupanje emitera sa aspekta uređivačke odgovornosti, odnosno da li je, emitovanjem programskog sadržaja u kojem su izneseni stavovi kojima se negira ili relativizuje genocid u Srebrenici, postupao u skladu sa profesionalnim standardima propisanim Zakonom i Pravilnikom.

Pravnim tumačenjem odredbe člana 11 Pravilnika zaključuje se da po ispunjenju utvrđenih uslova nije zabranjeno emitovanje programskih sadržaja koji se odnose na ratne zločine, genocid ili druga osjetljiva istorijska i društvena pitanja. Naprotiv, tom odredbom omogućena je obrada takvih tema upravo zbog njihovog nesumnjivog javnog interesa, ali uz istovremenu obavezu emitera da obezbijedi njihovu profesionalnu, objektivnu i odgovornu obradu, uz poštovanje dostojanstva žrtava, međunarodno utvrđenih činjenica i standarda kojima se sprječava podsticanje mržnje, diskriminacije ili relativizacija najtežih međunarodnih zločina.

Stoga, cijeneći smisao prvostepenog rješenja, prvosteni organ pravilno zaključuje da se propust emitera ne ogleda u tome što voditelj nije citirao određene presude međunarodnih sudova ili odredbe Krivičnog zakonika, već u tome što, koristeći profesionalnu distancu i novinarsko kritičko preispitivanje, nije obezbijedio gledaocima neophodan kontekst iz kojeg bi bilo jasno da su tvrdnje gosta kojima se negira genocid ili osporavaju međunarodno utvrđene činjenice u suprotnosti sa činjenicama utvrđenim u međunarodnoj sudskoj praksi.

Takođe, nije osnovan ni žalbeni navod da je prvostepeni organ bio dužan da u obrazloženju rješenja taksativno navede sve međunarodne presude kojima je utvrđeno da je u Srebrenici počinjen genocid.

Ta činjenica proizlazi iz ustaljene i opštepoznate prakse međunarodnih sudova, prije svega iz pravosnažne presude Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju u predmetu Prosecutor v. Radislav Krstić (IT-98-33), kojom je prvi put pravosnažno utvrđeno da događaji u Srebrenici predstavljaju genocid. Takav pravni stav potvrđen je i u kasnijim pravosnažnim presudama tog suda, uključujući predmete Tolimir, Karadžić i Mladić, kao i presudom Međunarodnog suda pravde od 26. februara 2007. godine u predmetu Bosna i Hercegovina protiv Srbije i Crne Gore, kojom je potvrđeno da je u Srebrenici počinjen genocid u smislu Konvencije o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida.

Imajući u vidu navedeno, prvostepeni organ nije bio dužan da eksplicitno nabraja i navodi sadržinu svih donesenih presuda, već je bilo dovoljno da ukaže da su predmetne činjenice međunarodno pravno utvrđene. Suprotno tumačenje vodilo bi pretvaranju obrazloženja prvostepenog rješenja u reprodukciju sadržine međunarodnih sudskih odluka, što nije njegova svrha saglasno članu 22 Zakona o upravnom postupku.

Savjet Agencije nalazi da je neosnovan i žalbeni navod da se od voditelja zahtijevalo da postupa kao advokat, tužilac ili sudija.

Prednje kod činjenice da standard profesionalne (dužne) pažnje ne podrazumijeva pravno znanje voditelja, već obavezu emitera da, kroz uređivačku odgovornost, obezbijedi da se u programu koji obrađuje naročito osjetljiva pitanja od izuzetnog javnog interesa, negiranje ili relativizacija međunarodno utvrđenog genocida ne predstavi kao nesporna ili ravnopravna činjenica, bez odgovarajućeg kritičkog preispitivanja ili pružanja relevantnog konteksta.

Naime, sloboda izražavanja, garantovana Ustavom Crne Gore i članom 10 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, predstavlja jedno od temeljnih načela demokratskog društva i obuhvata pravo na iznošenje stavova koji mogu biti provokativni, uznemirujući ili kontroverzni.

Međutim, ostvarivanje tog prava nije apsolutno, već podliježe ograničenjima propisanim zakonom kada su ona neophodna radi zaštite prava drugih, ljudskog dostojanstva i sprečavanja podsticanja mržnje i diskriminacije.

Prvostepeni organ je pravilno postupio i kada je prilikom procjene opravdanosti ograničenja slobode izražavanja u cilju rješavanja kolizije prava (prava na slobodu izražavanja i prava na dostojanstvo i zaštitu od diskriminacije) primjenio test trostepenosti.

Prvostepeni organ pružio je potrebnu argumentaciju za svaki pojedinačni standard i pravilno zaključio kada je utvrdio da predmetno ograničenje ima utemeljenje u zakonu, budući da je članom 15 stav 2 i članom 23 stav 1 Zakona, kao i članom 11 Pravilnika jasno zabranjeno emitovanje sadržaja koji diskriminišu na osnovu pripadnosti određenoj etničkoj grupi ili po osnovu stvarnih ili pretpostavljenih ličnih svojstava. Takođe, članom 183 Zakona propisano je prvo Agencije da izrekne novčanu kaznu emiteru koji, i pored prethodno izrečene upravno-nadzorne mjere, ponovo prekrši istu obavezu utvrđenu Zakonom, aktom Agencije ili izdatim odobrenjem.

Predmetno ograničenje imalo je legitiman cilj koji je sadržan u zaštiti dostojanstva i prava pripadnika određene društvene grupe. Prvostepeni organ je pravilno cijenio i kada je našao da je ograničenje slobode izražavanja bilo opravdano i neophodno kako bi se zaštitila prava drugih i očuvala vrijednosti tolerancije i poštovanja koje su temelj demokratskog društva, obzirom na činjenicu da je emiter dozvolio iznošenje stavova kojim se nedvosmisleno negira postojanje i umanjuje genocid u Srebrenici, nasuprot pravosnažnim odlukama međunarodnih sudova i Rezolucijom o Srebrenici, koju je usvojila Skupština Crne Gore.

Ovakvo zadiranje zasnovano je na zakonu, usmjereno ka legitimnom cilju zaštite prava drugih i ne prelazi granice onoga što je nužno u demokratskom društvu. Prednje naročito kod činjenice da osporena mjera predstavlja zakonitu i proporcionalnu mjeru imajući u vidu prirodu utvrđene povrede i njeno ponovljeno kršenje. Njome se ne ograničava pravo emitera da izvještava o događajima od javnog interesa, već se ukazuje na obavezu poštovanja profesionalnih standarda prilikom obrade tema koje mogu imati osjetljive društvene implikacije.

Cijeneći navedeno, Savjet Agencije nalazi da je u konkretnom slučaju prvostepeni organ pravilno ocijenio da je izostankom odgovarajuće profesionalne reakcije voditelja, odnosno uredničke intervencije emitera, omogućeno da tvrdnje kojima se negiraju ili relativizuju međunarodno utvrđene činjenice o genocidu u Srebrenici ostanu predstavljene javnosti bez potrebne kritičke distance ili barem dovođenja u pitanje tako iznešenih stavova.

Takvim emitovanjem, odnosno nekritičkim prenošenjem i nedovođenjem u pitanje takvih tvrdnji, kod gledaoca je mogao biti stvoren pogrešan utisak da postojanje genocida u Srebrenici nije pravno utvrđena činjenica, već pitanje o kojem i dalje postoji legitimna pravna ili činjenična dilema, iako je riječ o činjenici koja je utvrđena pravosnažnim odlukama međunarodnih sudova i priznata u nacionalnom pravnom poretku.

Posmatran kao cjelina, emitovani sadržaj time je izgubio karakter objektivnog informisanja i prešao zaštićene granice slobode izražavanja, zbog čega je isti bio podoban da dovede javnost u zabludu u pogledu postojanja međunarodno i pravno utvrđenih činjenica.

Dakle, sublimirajući iznijeto, kršenje člana 15 stav 2 i člana 23 stav 1 Zakona, kao i člana 11 Pravilnika, ne proizlazi iz same činjenice da je gost u emisiji iznio stavove kojima negira ili relativizuje genocid u Srebrenici, već iz načina na koji je emiter takve stavove predstavio javnosti. Naime, emiter je propustio da, u okviru svoje uređivačke odgovornosti, obezbijedi profesionalnu obradu teme kroz kritičko preispitivanje iznesenih tvrdnji ili pružanje odgovarajućeg pravnog i činjeničnog konteksta. Zbog toga su tvrdnje koje su u suprotnosti sa međunarodno utvrđenim činjenicama ostale predstavljene kao ravnopravno i legitimno tumačenje događaja.

Na taj način emitovani sadržaj bio je podoban da dovede javnost u zabludu u pogledu činjenice da je genocid u Srebrenici pravosnažno utvrđen u međunarodnoj sudskoj praksi. Time emiter nije postupio sa dužnom profesionalnom pažnjom niti je ispunio svoju uređivačku odgovornost da javnosti obezbijedi tačne, objektivne, cjelovite i kontekstualizovane informacije, kako je propisano Zakonom i Pravilnikom.

Punomoćnik emitera dalje u dopuni žalbe, dostavljenoj po isteku zakonom propisanog roka, a koju je ovaj organ ipak cijenio u cilju otklanjanja sumnji u pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja, u bitnom navodi da prvostepeni organ nije pravilno i potpuno utvrdio sve činjenice prilikom donošenja pobijanog Rješenja, budući da nije cijenio izjavu voditeljke: *„Imam samo potrebu, vaši stavovi su nužno važni i moramo ih čuti u studiju, naravno mi se kao redakcija uvijek moramo ograditi zbog svega... moramo kao redakcija voditi računa o tim stvarima.“*, iz koje se po mišljenju emitera moglo zaključiti da se voditeljka, postupajući u ime redakcije, izričito ogradila od stavova koje je gost prethodno iznio.

Suprotno žalbenim navodima, Savjet Agencije nalazi da činjenica da se voditeljka emisije tokom emitovanja spornog programskog sadržaja u ime redakcije ogradila od stavova iznešenih od strane gostiju emisije, ne isključuju odgovornost emitera.

Prednje jer je emiter saglasno Zakonu odgovoran za cjelokupan programski sadržaj koji emituje, bez obzira na izjave o namjeri ili dodatne napomene. Namjera emitera ne isključuje odgovornost emitera, ukoliko je sadržaj objektivno takav da je postao oblik diskriminatornog govora kojim se ugrožava dostojanstvo određene društvene grupe na osnovu etničkog porijekla (pripadnici bošnjačkog naroda). Obaveza emitera je da sprječava, a ne da se naknadno ograđuje od sadržaja koji bi mogao biti diskriminatoran ili uvredljiv za određene društvene grupe.

U konkretnom slučaju verbalno ograđivanje, ne može neutralizovati uticaj emitovanog sadržaja na gledaoce, obzirom da se procjenjuje objektivni uticaj na javnost i potencijalna štetnost sadržaja, a ne subjektivna namjera. Čak šta više, voditeljka emisije jasno potencira i poziva na iznošenje stavova čiji sadržaj izvjesno može imati negativan efekat na pripadnike određene društvene grupe, navedeći *„vaši stavovi su nužno važni i moramo ih čuti u studiju.“*

Takođe, činjenica da su sporne izjave izgovorene od strane gosta emisije, ne isključuje odgovornost emitera, obzirom da urednička odgovornost saglasno propisanom članom 3 stav 1 Zakona ne obuhvata samo direktno upravljanje sadržajem, već i odgovornost za ukupnu programsku politiku, uključujući i obavezu da se spriječi emitovanje sadržaja koji su u suprotnosti sa propisanim standardima, naročito u pogledu zabrane diskriminatornog govora kojim se ugrožava dostojanstvo određene društvene grupe na osnovu etničkog porijekla.

Time što je emiter dozvolio da se u okviru redovnog televizijskog programa emituje takav programski sadržaj i omogućio iznošenje stavova gosta kojim se nedvosmisleno negira postojanje i umanjuje genocid u Srebrenici (*„Ali Srebrenica nije genocid, niti se po bilo kom teoretskom pristupu to može zaključiti. Dakle, jeste ratni zločin, jeste strašna odluka onih koji su ubili nekoliko hiljada ljudi, muškaraca. Genocid podrazumijeva pokušaj da se istrijebi jedno stanovništvo, da se ubije i dijete i žena. Nema takvog primjera. Lako je razdvojiti i razlučiti šta je ratni zločin velikih razmjera, šta je genocid“*) isti je objektivno preuzeo odgovornost za posljedice tog emitovanja. Prednje kod činjenice da takav oblik izražavanja povlači za sobom njegovu društvenu i pravnu štetnost kada se njime prihvataju i produbljuju stavovi kojima se negira ili relativizuje postojanje genocida u Srebrenici, što je upravo ono što Zakon i Pravilnik zabranjuju.

Savjet Agencije nalazi da nije osnovan ni žalbeni navod kojim se osporava ocjena prvostepenog organa da je predmetna tema predstavljena iz jedne perspektive. Ocjena da je tema predstavljena iz jedne perspektive odnosi se na izostanak profesionalne reakcije voditelja i uredničke intervencije emitera na tvrdnje kojima se negira ili relativizuje genocid u Srebrenici. Sloboda uređivanja programa ne podrazumijeva pravo emitera da takve tvrdnje prenese bez profesionalne distance i kritičkog preispitivanja.

Emiter je predstavljanje teme na objektivni i profesionalan način mogao obezbijediti kroz reakciju voditelja, postavljanjem pitanja kojima bi osporio ili razjasnio iznesene tvrdnje, ukazivanjem na relevantne činjenice ili obezbjeđivanjem učešća sagovornika koji bi javnosti pružio potreban pravni i činjenični kontekst.

Umjesto toga, sporne tvrdnje su ostale bez profesionalne provjere i kritičkog preispitivanja, čime se kod prosječnog gledaoca mogao stvoriti utisak da je pitanje postojanja genocida u Srebrenici i dalje predmet legitimnog pravnog ili činjeničnog spora, iako je riječ o činjenici utvrđenoj pravosnažnim odlukama međunarodnih sudova.

U tom kontekstu, razlog za izricanje upravno-nadzorne mjere u konkretnom slučaju nije sami izostanak debate, već činjenica da su tokom emisije iznesene tvrdnje kojima se negira ili relativizuje genocid u Srebrenici, a da emiter nije obezbijedio odgovarajući profesionalni odgovor na takve navode.

Takođe, neosnovan je i žalbeni navod da prvostepeni organ nije cijenio izjašnjenje emitera od 11.05.2026. godine. Prednje sa razloga što iz obrazloženja prvostepenog rješenja nesporno proizlazi da je prvostepeni organ sadržinu tog izjašnjenja prenio i razmotrio prilikom odlučivanja (tačke 3, 9 i 10 obrazloženja rješenja), ali navode iz izjašnjenja nije prihvatio kao osnov za drugačije odlučivanje. Stoga po ocjeni ovog organa nije došlo do povrede člana 22 stav 6 Zakona o upravnom postupku.

Savjet Agencije cijeni da su razlozi dati u prvostepenom rješenju jasni, međusobno povezani i zasnovani na pravilnoj analizi programskog sadržaja kao cjeline, te ih u bitnom prihvata, pri čemu cijeni da navodi žalbe nijesu doveli u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja niti pravilnu primjenu materijalnog prava.

Kod ovakvog činjeničnog utvrđenja i citiranog zakonskog određenja, Savjet Agencije nalazi da je u konkretnom slučaju prvostepeni organ osnovano izrekao novčanu kaznu i pravilno odmjerio njenu visinu, cijeneći sve okolnosti od značaja za izbor vrste i visine upravno-nadzorne mjere.

Pri tome je osnovano uzeo u obzir činjenicu da su emiteru i ranije izricane upravno-nadzorne mjere zbog emitovanja programskih sadržaja sa diskriminatornim elementima, i to: upozorenje, Rješenjem broj UP I 04-043/25-141/5 od 25.07.2025. godine, zbog kršenja člana 15 stav 2 i člana 23 stav 1 Zakona i člana 11 Pravilnika, povodom emitovanja emisije „Specijalna emisija“ od 25. juna 2025. godine, novčana kazna, Rješenjem broj UP I 04-043/25-188/4 od 10.09.2025. godine, zbog kršenja člana 15 stav 2 Zakona i člana 11 Pravilnika, povodom emitovanja rubrika „Pregled štampe“ i „Tema jutra“ u okviru programskog sadržaja „Jutro“ i „Jutro - pregled“ od 8. avgusta 2025. godine, kao i novo upozorenje u periodu kraćem od 6 mjeseci, Rješenjem broj UP I 04-043/26-86/4 od 18.05.2026. godine, zbog ponovnog kršenja člana 15 stav 2

i člana 23 stav 1 Zakona, povodom emitovanja programskog sadržaja „Jutro“ u okviru rubrike „Tema jutra“, u kojoj su izneseni stavovi kojima se podstiču netrpeljivost i diskriminacija prema LGBTIQ zajednici.

Imajući u vidu kontinuitet i učestalost istovrsnih povreda, kao i činjenicu da prethodno izrečene upravno-nadzorne mjere nijesu ostvarile svoju preventivnu svrhu, Savjet Agencije ocjenjuje da je izricanje novčane kazne u konkretnom slučaju bilo opravdano, te da je njen iznos pravilno odmjeren u skladu sa kriterijumima propisanim Zakonom.

U predmetnoj žalbi od strane punomoćnika emitera istaknut je i zahtjev kojim je traženo da nadležni organ Agencije donose Rješenje o naknadi troškova koje je imao emiter (žalilac) u postupku za sastav žalbe.

Predmetnim zahtjevom se sa pozivom na važeće odredbe Advokatske tarife Advokatske Komore Crne Gore, zahtijeva isplata troškova postupka u iznosu od 700,00 eura.

Prilikom odlučivanja o postavljenom zahtjevu, Savjet Agencije je pošao od propisanog odredbom člana 94 stav 3 Zakona o upravnom postupku. Navedenom odredbom predviđeno je da će ukoliko je postupak koji je javno pravni organ pokrenuo po službenoj povoljno okončan za stranku, troškove postupka snositi javnopravni organ koji je postupak pokrenuo, pa kako to u konkretnom nije slučaj, predmetni zahtjev odbijen je kao neosnovan.

Savjet Agencije je cijenio i ostale navode žalbe i našao da su isti pravno irelevantni za drugačije odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, jer se zasnivaju na pogrešnom tumačenju relevantnih odredbi i pravnog okvira u kojem je prvostepeno rješenje donijeto.

Kod ovako utvrđenog stanja stvari i citiranih zakonskih odredbi, Savjet Agencije je utvrdio da je prvostepeno rješenje donijeto bez povrede pravila postupka i da se zasniva na potpuno i pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, na koje je pravilno primjeno materijalno prava, te da nije povrijeđen zakon na štetu emitera.

Na osnovu izloženog, a saglasno članu 126 stav 4 Zakona o upravnom postupku, Savjet Agencije je odlučio kao u dispozitivu ovog Rješenja.

Ovo Rješenje će biti objavljeno na internet stranici Agencije za audiovizuelne medijske usluge, www.amu.me.

Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja.

UPUTSTVO O PRAVNOJ ZAŠTITI:

Ovo Rješenje je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Crne Gore, u roku od 20 dana od dana prijema ovog Rješenja.

Predsjednica
Savjeta Agencije za audiovizuelne medijske usluge

prof. dr. Andrijana Nikolić

Dostavljeno:

- „AST“ d.o.o.
- Direktorica Agencije za audiovizuelne medijske usluge
- Sektor za pravne i ekonomske poslove
- Sektor za nadzor
- Sektor za opšte i međunarodne poslove
- Sektor za informaciono-komunikacione tehnologije